

ลับ....ในลับแล

นำเสนอเมื่อ : 27 ส.ค. 2552

ลับ....ในลับแล

ความหมายของนิทานพื้นบ้าน

นิทานพื้นบ้าน

เป็นเรื่องเล่าของผู้คนในท้องถิ่นที่เล่าสืบต่อกันมาด้วยถ้อยคำธรรมดา สืบทอดกันมาเป็นเวลาชานาน จนไม่สามารถทราบผู้เล่าดั้งเดิมได้ เพียงอูงวูเป็นเรื่องราวที่ฟังมาจากผู้เล่าที่หน้าับถือ ในอดีต นิทานพื้นบ้าน นั้นเป็นสิ่งที่คนนิยมเล่า อาน กันทุกวัย จึงแพร่หลายไปในท้องถิ่นต่าง ๆ เมื่อนิทานเรื่องใดเล่าในท้องถิ่นใด ผู้เล่าก็ปรับเนื้อหาของเรื่องให้เข้ากับท้องถิ่นนั้น จึงทำให้นิทานเรื่องเดียวกันเมื่อเล่าในต่างถิ่น จึงมีความแตกต่างกันบางในเรื่องรายละเอียด

ที่มาของนิทานพื้นบ้าน

นิทานพื้นบ้าน เป็นที่สนใจของนักปราชญ์ นักมนุษยวิทยาและวิทยาการอื่น ๆ เป็นอันมาก การเล่านิทานเป็นเรื่องเก่าแก่ก่อนประวัติศาสตร์ และเป็นที่ยอมรับแพร่หลายทั่วไปในทุกหนทุกแห่ง ในทุกชนชั้น นับตั้งแต่พระราชาลงมาถึงคนยากจน ถึงแม้ว่าเรื่องในนิทานจะแตกต่างกันไปตามภาคต่าง ๆ ของโลก แต่จุดประสงค์ดั้งเดิมในการเล่านิทานของมนุษย์ เป็นอย่างเดียวกันหมด นั่นก็คือความมนุษย์เราทั่วไปต้องการเครื่องบันเทิงใจ ในยามว่างจากการทำงานประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งเป็นเหตุผลอันเนื่องมาจากศาสนา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีอิทธิพลเหนือจิตใจมนุษย์ และเป็นต้นเหตุให้มีนิทานมากมาย เช่น เรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตลอดจนเรื่องที่เป็นคติสอนใจ สอนความประพฤติต่าง ๆ นิทานต่าง ๆ จึงบังเกิดขึ้นหลายประเภท เล่าสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคน เป็นทำนองมุขปาฐะ ก่อนจะบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร โดยไม่ปรากฏว่าผู้เล่าแต่เดิมนั้นเป็นใคร

ตำนานเมืองลับแล

เมืองลับแล มีตำนานเล่าขานหลายสำนวน สำนวนหนึ่งเล่าว่า เมืองลับแลเป็นเมืองแม่หม้าย ตั้งอยู่ในภูมิประเทศที่สลบซับซ้อน พลเมืองมีแต่ผู้หญิง ยึดมั่นแต่ความดี มีศีลธรรมและรักษาจาสัตย์ ต่อมามีชายหนุ่มชาวทุ่งยั้งคนหนึ่ง เดินทางหลงเข้าไปในเมืองลับแล เจอสาวลับแลนางหนึ่ง ทั้งสองเกิดความรักต่อกัน สาวลับแลจึงรับชายหนุ่มไปอยู่บ้านตน และอยู่กันกินฉันสามีภรรยา สาวลับแลให้หญิงเป็นสามีสัญญาว่าจะไม่พูดเท็จ สามีรับคำ สองสามีภรรยาอยู่ด้วยกันจนมีบุตรหนึ่งคน วันหนึ่งขณะที่ภรรยาออกไปเก็บผักหักฟืน ลูกหิวนมรองให้ พอปูลอบเทาไรก็ไม่ยอมหยุดรองให้ จึงพลั้งปากบอกไปว่า "โนนแน่ะ...แม่มาแล้ว" เมื่อภรรยาทราบว่ามีพูดเท็จ ก็จำเป็นต้องให้สามีออกจากเมืองลับแลไปเพราะไม่รักษาวาจาสัตย์ตามสัญญา ก่อนออกเดินทางภรรยาได้มอบยาใบหนึ่งให้สามี พร้อมกับกำชับว่าห้ามเปิดดูระหว่างทาง สามีจำต้องออกเดินทางไปจากเมืองลับแล ระหว่างทางนั้นสามีสะพายยามมาด้วยความเหนื่อยล้า และรู้สึกว่าย่ำหนักขึ้นทุกที ๆ จึงสงสัยว่า "เอ.....มีอะไรอยู่ในยาม ทำไมเรารู้สึกว่ามันหนักขึ้นทุกที ๆ " เขาวางยามลงแล้วเปิดดู โดยลืมคำพูดของภรรยาเสียหมดสิ้น เห็นเป็นขมिनสด ๆ เต็มยาม จึงรำพึงว่า "แหม...แถมขมिनธรรมดา บานเร็วมีเยอะแยะเป็นดง จะแบกไปให้เหนื่อยทำไม" วาพุลางก็ลวงขมिनทิ้งไป เหลือไว้ดูตุงหนาเพียงหนึ่งแฉ่งเดียว ครั้นพอลับไปถึงบ้านตน ก็เลาความเป็นมาที่ตนเองหายจากบ้านไปนาน ไฉนญาติ ๆ พัง และแล้วก็นึกถึงขมिनได้จึงลวงเอามาให้ญาติดู ปรากฏว่าขมिनแฉ่งนั้นกลายเป็นทองคำเหลืองอร่าม ชายคนนั้นตกใจมาก และนึกเสียใจที่ตนเองไม่เชื่อภรรยาตั้งแต่แรก ก็เลยพยายามหาทางกลับไปเมืองลับแลอีกครั้งหนึ่ง แต่ปรากฏว่าหาทางเขาไปในเมืองเท่าไรก็ไม่พบ เหมือนจะแลลับหายไป ไม่มีแม่แต่รองรอยของขมिनที่ทิ้งไว้.

ขอบคุณที่มาข้อมูล www.school.net.th/